

MARIANNE GADE

# Viola og kærligheden



LæseLyst 11

## 1. kapitel

Roserne ville hun beskære i morgen. Hun ville gøre det, så snart det var blevet lyst.

For det var lige nu, det var den rigtige årstid. Og bagefter ville hun slå græsset og så... tja, hvad så?

Viola da Gamba så ud over den velholdte have med de gamle træer og bede. Hun sukgede dybt. Som altid syntes hun, der manglede noget. Fodbolde og gynger for eksempel. Eller små cykler. Et øjeblik blev hun stående ved vinduet, mens hun for sit indre blik så børn, der legede i græsset. Så sukgede hun igen og gik væk fra vinduet.

Hun løftede sin kat op af den stol, den lå i. Pludselig irriterede det hende, at den lå og sov hele dagen. Den hvæsedede og vred sig, da hun tog den, men det hjalp ikke.

Viola holdt fast og bar den hele vejen gennem huset og satte den fra sig udenfor på trappen. Hun så efter den, da den gik sin vej med højt løftet hale. Den var fornærmet. Nu løb den måske sin vej, og så hun var helt alene.

På vej tilbage standsede hun foran spejlet og så længe på sit ansigt. Et kønt ansigt, hvis hun selv skulle sige det. Med rødt, krøllet hår, der var samlet oven på hovedet med et grønt hånd. Øjnene var blå, og for første

Copyright © Marianne Gade,  
Nyt Dansk Litteraturselskab og Bibliodan  
Udgivet af Nyt Dansk Litteraturselskab  
og Bibliodan  
Forsideillustration: Doug Menez og Frans Lemmens, gettyimages  
Redaktion: Liselotte Kulpa  
Grafisk tilrettelægning: Tina Hundewadt  
Bogen er sat med Times New Roman  
Tryk: Grafia, Søborg 2005  
1. oplag 2005  
ISBN: 87-89793-05-6

gang lagde hun mærke til fine streger under dem. Ikke rigtige rynker. Ikke endnu, men starten til det. Hun smilede tappert til sig selv i spejlet. 26 år var virkelig ingen alder, og desuden var det sandt, at hun så godt ud. Problemet var bare, at der ikke var nogen, der så det.

Hun vendte sig væk fra spejlet. Hun lod blikket glide hen over hall'en og videre til trappen, der førte op til værelserne ovenpå. Hun rystede let på hovedet. Det kunne ikke nægtes, at det var en stor mundfuld. Slottet og parken og livet i det hele taget. Selvfølgelig havde det været en af hendes fars idéer at købe stedet og lave det om til hotel.

“Det er i virkeligheden slet ikke så stort,” havde han sagt. “Nærmest bare en stor villa. Men det ligger på Fyn, H.C. Andersens ø, det er det vigtigste. Han har oven i købet boet på slottet flere gange og har skrevet om det i sin dagbog.”

Slottet var forfaldent, da de overtog det. Familien der havde ejet det var flyttet til udlandet, og der havde ikke boet nogen i over ti år. Men Violas far havde været besat af tanken om at eje det, og han havde købt det for en stor sum. I virkeligheden alt for mange penge, tænkte Viola. Men penge manglede hendes far Frederico da Gamba ikke.

Han var udvandret fra Napoli til New York for mange år siden. Uden en lire på lommen, som han sagde, men med drømmen om at lave verdens bedste tyggegummi. *Gamba-gum* skulle det hedde, og han medbragte en hemmelig opskrift fra Napoli. Her havde han allerede lavet de første prøver på det vidunderlige tyggegummi. Måske var der nogen, der syntes, at der var tyggegummi nok i verden. Hvorfor opfinde endnu en slags? Men der var det særlige ved Fredericos tyggegummi, at det bevarede smagen, lige meget hvor længe man beholdt det i munden. Og en ganske særlig smag, vel at mærke. En smag, som ingen havde oplevet før. Der var ingen, der rigtigt kunne forklare, hvad det smagte af. Men man kom til at tænke på stærk sol og saltvand. Og havde man først prøvet smagen, syntes man, at man havde savnet den hele sit liv. Derfor, og fordi han var flittig, var Frederico da Gamba blevet en rig mand.

Det var på det tidspunkt, han mødte Anna. En ung, rødhåret kvinde, der kom fra Danmark. Hun var netop blevet færdig med en uddannelse som bibliotekar. Og selv om hun var noget stille af sig, havde hun masser af mod på livet og lyst til at se verden. Så hun var springet til, da der opstod en mulighed for at komme til at arbejde på et bibliotek i Brooklyn. Her traf Frederico hende for første gang i haven, der hørte til biblioteket.